

Sam Nyström

min älskade Make
vår kära Pappa
och Farfar

* 11/5 1889

har i dag lämnat oss.

Vi minns och tackar för hans
uppofrände kärlek mot oss,
systrar och många vänner
samt Västerås Missions-
församling.

Västerås den 25/8 1968

MARGARETA

Sam Erik och Barbro
Katarina Lasse
Lennart och Britt-Marie
Claes Helena

Saliga äro de renhjärtade,
ty de skola se Gud.

Jordfästningen äger rum i
Ansgarskyrkan, Västerås, lör-
dagen den 31 augusti 1968 kl.
13.00. Samling i kyrkans för-
samlingsaal kl. 12.00.

Västerås Missionsförsamlings
verksamhet och Svenska Mis-
sionsförbundets Yttre Mission
låg honom varmt om hjärtat.

Meddelas endast på detta sätt.

Sam Nyström. Direktör Sam Nyström, Västerås, har avlidit i en ålder av 79 år. Han var född i Vaxholm, där fadern var predikant, och kom i tidiga år till Västerås, där han erhöi plats bl.a. i Tössbergs grosshandel. År 1918 övergick han till Hakonbolaget och blev år 1925 delägare i AB John H. Ericssons Pappersbolag och var sedan många år chef för detta företag.

Sam Nyström har gjort sig känd som en kunnig och rejäl affärsman. Han var under många år styrelseledamot av Sv. Pappersgrossistförbundet och Handelskammaren för Örebro och Västmanlands län.

Under åren 1938—1958 var han folkpartiets representant i Västerås stadsfullmäktige. Under denna tid var han ledamot av beredningsutskottet, hamnstyrelsen samt ett flertal nämnder och kommittéer och beklädde v. ordförande-posten i stadsfullmäktige under åren 1955—1958.

Hans närmaste är maken i andra giftet Margareta, född Holm, barnen i första giftet Lennart, disponent AB John H. Ericsson Västerås, Sam-Erik, anställd i AB Norstedt & Söner, Stockholm, sonhustrur och barnbarn.

Sam Nyström har väl förvaltat arvet från barndoms hemmet. Redan i sin ungdom anslöt han sig till Västerås missionsförsamling, där han utfört en oegennyttig och uppskattad gärning i söndagsskolan, ungdomsarbete och församling. Ett av hans stora intressen var missionsarbetet i utlänterna. Han tillhörde församlingstyrelsen under åren 1931—1951 och var dess ordförande åren 1938 t.o.m. 1950.

Den avlidne var en generös och inspirerande personlighet, glad och väfnfast — en vidsynt och god människa, som bevarade ungdomlig friskhet och klarhet livet ut.

Den människa som ger med
fulla händer
Sitt hjärtas guld, sin godhets
rikedom
För honom sig en evig låga
tänder
Som brinner klar i minnets
helgedom.

H. G—n.

Sams söndagsskola

Undertecknad var ett av Sams Nyströms första söndagsskolebarn. Sam, som vi barn sade oss emellan, var ung då, han exerceerade beväring, och vi tyckte han var så respektgivande i sin uniform. Söndagsskolan hölls i en liten arbetarstuga. Vi barn satt en 5—6 stycken på kökssoffan och på stolar i det söndagspyntade lilla köket. Sam tog alltid av sig ytterkläderna och hängde upp dem på en krok på spismuren. Jag kan än i dag se för mina ögon, hur han sedan smekte den gränderiga katten som låg på den fint uppbäddade sängen.

Vi sjöng mycket i söndagsskolan, vi var tre flickor som lärt oss tre ackord på gitarr och fick sjunga sånger som var skrivna i särskilda böcker. Sams älsklingssång var "Allenast i hopp till Gud", sången om klippans rännande, om den fasta borgen, där det fanns trygghet för oss för livets stormar. Vi borde ha gjort som han, sökt skydd där vid klippan, där Sam hade sitt fotfäste till livets slut.

Vi hade lång och besvärlig väg att gå, dåliga vägar. Vintern var värst. Sam gick och åkte skidor från stan, då det var omöjligt att ta sig fram på cykel. Men han kom, med sitt varma leende och med karamellpåsen i fickan.

Jag skulle velat samla mina kamrater vid hans sista vilorum, vi skulle ha stått upp hans sång, sången om klippan, som ett tack för vad han gjorde för oss.

I va